

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине – Небојша Марковић
 - пуномоћник оштећених Славица Јовановић
 - сви оптужени и браниоци адвокати: Бранкица Мајкић, бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића, Градимир Налић, бранилац оптуженог Милана Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Жељка Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Дарка Перића, Бранко Димић бранилац оптуженог Радисава Јосиповића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића а на данашњем главном претресу мењаће и адвоката Слободана Живковића, браниоца оптужених Стојановића и Бачића и Гордану Живановић браниоца оптуженог Јована Димитријевића и адвокат Радослав Шошкић бранилац оптуженог Александра Николајидиса.
- **Приступила је сведок Љубица Мађаревић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 9 часова и 43 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

Сведок ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Мађаревић.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци. Име оца?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Фрањо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Радница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Владимира Назора 22, Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ловас. Година рођења и место рођења?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: 1965. Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена свих оптужених па ћете Ви рећи да ли сте са неким у сродству или евентуално у завади - Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис, да ли Вам је неко од њих род?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у завади са неким од њих?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродна, није у завади. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву, понављајући речи које ја изговорим. Заклињем се.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Нећу прећутати.

Опоменућа, упозорена а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових 14 лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет ове оптужбе је страдање хрватског цивилног становништва у десетом и једанаестом месецу 1991. године, у месту Ловас и то 69 цивила страдалих, а ближи предмет оптужбе је страдање цивила у нападу на Ловас, затим телесна повређивања, противзаконита затварања и убиства цивилног становништва у овом периоду и догађај на такозваном минском пољу где је такође дошло до страдања цивила. Испричаћете суду да ли сте Ви у ово време били у Ловасу? Да ли је неко од Ваших страдао и све што је Вама познато у вези овога. Само ћете ми рећи, седите ако Вам је лакше.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Свеједно ми је, могу седети, могу стајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Ја у том периоду нисам била у Ловасу. Ја сам из Ловаса отишла 26.09. али убијена ми је мајка Марија Фишер и очух Стјепан Лукетић. Убијени су у периоду од 10.-ог до 17.-ог. Имам сазнање да су одведени из куће Мате и Михаиле Сабљак, одвео их је Зоран Тепавац и отад им се губи траг. Нису се више враћали, а Мато Сабљак којег ни данас још увек нема, води се као нестао и Лукетић Стјепан, а стражар је био Небојша Јапунџић, а мама ми је убијена у Владимира Назора број 40, Иве Кризманића кућа заједно са Андром Девчићем, Андријом и сазнање имам од Јосипа Туркаља да је Андрију Девчића водио Петроније, ја Петронија не знам, а претпоставка је да је Петроније убио и Марију Фишер и Андрију Девчића. А Лукетић Стјепан, очух, он је био у подруму заједно са Балић Марином и Катицом у кући испод Владимира Назора, Девчића, како га зову, не могу се сетити, не могу. У подруму бачена је бомба, они су двоје изгорели, Марија и Катица а он је био рањен и извукао се из подрума и дошао до куће Барићеве, то је две куће даље, то ми је Ката Барићева испричала,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

покојна сада и она му је дала другу робу да се пресвуче и онда је отишао до Лутровића Антуна и Амалије, они га исто нису примили, људи су се нормално бојали и у централи испред куће Палијана. Освануо је ујутру 18.10. испред те куће Палијанове, то знам, а сазнање исто тако имам да је нашу кућу запалио Воркапић из наше улице, да је кућу коју смо ја и мој супруг градили, однето је све, све што се могло однети, столарија, све што се може, то имам исто сазнање од Марије Сомборац да је тај материјал однео Милан Девчић. То је све што знам, чула сам од свих који су дошли из Ловаса, сви који су долазили, ми смо отишли у Илок, а из Илока смо конвојем даље до Загреба, али сви који су долазили из Ловаса су рекли да је главни и одговорни Љубан Деветак, Милан Девчић и Радојчић Милан. То су била та три човека којих се за све питало и који су решавали судбину свих убијених и све што се догађало у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће странке, учесници у поступку да Вам постављају питања. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите одбрана.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Адвокат Бранкица Мајкић бранилац Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја бих Вас питала кад сте се вратили у Ловас?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: 1999.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте долазили?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Била сам 1999.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми кажете, госпођа Марија Сомборац, када сте разговарали са њом?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: 97-99.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А у којој улици је она?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Владимира Назора.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је она рекла своје сазнање везано за паљење куће и за?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: За паљење куће ми је рекла и Марија Сомборац и Марија Ђаковић и друга Марија Сомборац која је била прекопута ње, нормално суседи.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Везано за паљење куће које сте поменули, ко Вам је за то рекао?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Ова Марија Сомборац суседа испред моје куће.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је рекла, у ком периоду се то десило?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: 96-97 пре него што ћемо се ми вратити, до тад су били станари у кући.

АДВ.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан госпођо Мађаревић, ја сам Градимир Налић, браним Милана Радојчића. Да ли сте Ви познавали Милана Радојчића?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Да.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У каквим сте односима били ваша породица и породица Милана Радојчића?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Добрим.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какав је Милан био пре ратних сукоба као личност, да ли је био на неки начин споран или?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Јако препреден и премазан са свим бојама.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како то мислите?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Једноставно, он је таква особа.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви цените његов карактер као?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Ја ценим његов карактер, ја сам га таквог виђала.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када сте га последњи пут видели?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Одређене су се ствари десиле, не знам кад је отишао из села, нисам пратила.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Одакле Вама сазнање да је он међу том полицијом?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Сви људи који су дошли из села, протерани, који су њега видели у униформи и у тим злоделима, да је главни, чиновне не знам.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А када сте га видели када сте изашли?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Нисам видела нити једног.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, те људе који су изашли из Ловаса, причали сте тако нешто?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Први човек ког сам сретала у просинцу, у 12-ом месецу.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Они су рекли нешто? Која је његова функција госпођо да ли можете да се сетите? Извињавам се.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Па кажем Вам да је био главни у територијалној одбрани.

АДВ.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Ја не знам ни каква је ни која територијална одбрана, ја нисам видела.

АДВ. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Има ли неко даље од бранилаца, изволите.

АДВ.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Адвокат Фурјановић Бранислава. Кад сте имали контакт са Јосипом Туркаљом?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Са Јосипом Туркаљом сам имала контакт између, од 25.12. до 1-ог.

АДВ.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Мислите на овог Јосипа Туркаља који је.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Не који је погинуо него који је жив.

АДВ.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: И шта Вам је он рекао?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Рекао ми је да је тај некакав Петроније, не знам како се он зове, нити знам како изгледа, убио Андру Девчића, а убијени су заједно, једно преко тела су били Андро Девчић, а преко тела Андре Девчића је била Марија Фишер, одвели су их у правцу Јапунџића, гди су нађени мртви.

АДВ.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: И шта Вам је још друго рекао?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Није могао ништа друго рећ кад није могао присуствовати нормално том убиству, рекао је да је видео да је Петроније водио Андру Девчића.

АДВ.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Значи није видео да их је убио?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Нормално, јел постоји сведок убиства?

АДВ.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бранилаца нико више нема питања, од оптужених има ли неко питање? Изволите. Можете и ту негде код бранилаца.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан. Реци ми Љубице овако, овај, ти си имала сазнања да је наводно неко однео твој материјал, да сам ја однео са твоје куће.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Ја немам сазнања, ја видим да немам материјал, али имам сазнање да си то ти.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми молим те, ко ти је рекао то?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Марија Сомборац сусједи моја.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: У којој улици ти станујеш?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Владимира Назора 22.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: А она у којој улици?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Владимира Назора 20.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: У тој улици Вашој, Владимира Назора.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Није та кућа у тој улици, та кућа у којој је био материјал је у Новој улици а она је код Жељка Сомборца, код свог нећака, и видела је кад.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Колико је удаљена та Ваша кућа нова у односу на Жељка Сомборца?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: 200 метара.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Са 200 метара она мене видела.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Да, видела те да.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Хвала ти. Реци ми овај, да ли је твој муж био у некој постројби у том периоду?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Ја сам овде сведок, не морам одговорит.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, ја само питам.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Ја ти не морам одговорити на то питање.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је био члан ХДЗ-а?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: И то ти не морам одговорити.

ОПТ.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Имам само примедбу, да ја немам појма уопште, нити имам нека сазнања ко је то учинио и тај материјал наводно што она каже да је скинут са кућног крова, шта још немам појма, нити знам нити сам ја уопште учествовао у томе. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ово везано за кућу Иве Кризманића, где је пронађено тело Ваше мајке и Андрије Девчића, ко Вам је то рекао да су у тој кући нађена тела?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: То ми је рекао Ивица Филић, он је исто покојни, они су скупили та два тела носе и онда ми је он рекао а рекла ми је и мамина сусједи која је ишла према својој кући и видела једно тело на цести, па је препознала, та гаража је отворена и видело се унутра да има тело, жена, претпоставила да је она кад је њена обућа вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте за Вашег очуха Стјепана Лукетића да је био негде затворен. Да ли можете да кажете, где се то налази?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Садашња опћина а онда је то била мјесна заједница. Не могу тачно рећи на којем месту, само ми је Михаела рекла да је њен муж, да је био тамо нешто је требао радити и да је био тамо иза жице видео свог рођака Лукетић Стјепана а испред те жице као стражар је био Небојша Јапунџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Стјепан Мађаревић да ли Вам је то неки рођак или није?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Да ли сте имали неке контакте и разговоре са Маријом Ђаковић везано за дешавања?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Све ми је причала шта год се овде догађало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми шта Вам је то Марија Ђаковић причала везано за те људе док Ви нисте били у Ловасу?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Па испричала ми је да се, да се јако страшне ствари догађале у селу, да је она овај била кухарица, кухала кафу Љубану Деветак и његовим јатацима који су долазили у посјете, резала сланину, резала крух, доручак, да тамо су навраћали сви, сви који су радили та злодела у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам рекла можда ко је био Љубан Деветак у то време?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: У том периоду Љубан Деветак је прво наређивао и одлучивао ко ће се смакнути, а кад су поубијали људе које су мислили да треба убити и које су хтјели не знам ни ја како би се изразила, онда накнадно је постао некакав директор ПЗ Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли Вам је Марија Ђаковић причала за те убијене да је неке видела у том периоду?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Није, јер она је била највећим делом затворена у тој згради и није пуно могла контактирати са људима, само са онима који су долазили у зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој згради?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: У згради ПЗ Ловаса, горе, унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема тужилац неких питања. Славица Јовановић, пуномоћник оштећених.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да сте отишли из Ловаса 26.09.

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте нешто пре тога знали да су неки Срби отишли из села и којим поводом, да ли се то нешто причало о томе?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Па знали смо да су отишли, а повод, нагађало се, причало се којешта, ја Вам ништа не могу рећи зашто је тако, али повода није било, јер није било војске, нико од њих није био нити привођен од Срба, нити је ко наредио док смо ми сви били тамо, нит је њих ко приводио, нит је њих ко испитивао, нити је њима ко претио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте знали неког конкретно ко је отишао из села, рецимо ако се можете сетити некога од оптужених?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Па отишао је Крњајић, отишао је овај и Радојчић и Девчић, не знам је ли он био у Ловасу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. А да ли сте?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: И Воркапић.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли су други који су извлачили тела спомињали нешто?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Маријана Радочај ми је причала да је код ње у кућу долазио Зораја Слободан, са већином људи које она није познавала.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли сте сазнали, како су тела Ваше мајке и очуха сахрањени и где и који су услови били?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Сахрањени су у најлонским врећама у масовној гробници на гробљу у Ловасу. И онда идентификација у Загребу, кад су тјела превежена, онда смо добили податке да су убијени, да нису умрли, да су претучени, ко је претучен, ко је умро.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још једно питање. Чули смо да сте се у Ловас вратили 1999.?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте тачно напустили Ловас?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: 26.9.1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Ваша породица?

СВЕДОК ЉУБИЦА МАЂАРЕВИЋ: Сви четворо, да, отишли за Илок, из Илока за Загреб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам госпођо Мађаревић што сте дошли у Београд да сведочите. Следећи сведок Нада Бадањак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли Вам је право име Нада или Надежда или?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

Сведок НАДА БАДАЊАК: Нада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ииме оца?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Томо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Умировљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ланиште 17-, Загреб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И година рођења?

Сведок НАДА БАДАЊАК: 1960.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених, па ћете ми рећи јесте ли са неким у сродству или у завади - Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродна, није у завади.

Госпођо Бадањак, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, а пре него што ћете дати исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато.

Сведок НАДА БАДАЊАК: И да ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Нећу прећутати.

Опоменућа, упозорена, након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет хрватских цивила у десетом и једанаестом месецу 1991. године у месту Ловас и то страдање цивила у нападу на Ловас, затим убиства цивила, противзаконита затварања, телесна повређивања у овом периоду и страдање цивила у такозваном минском пољу.

Испричаћете суду шта је Вама у вези свега овога познато, ко је Ваш настрадао, да ли сте у то време били у Ловасу, уколико јесте, све што знате и реците ми само да ли Вам је лакше да седнете или да стојите?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Свеједно, свеједно, могу стајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Сведок НАДА БАДАЊАК: За време напада на моје село, ја јесам била у селу и када је почео напад, мој муж је побегао, а убијени су свекар и свекрва у дворишту обитељске куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете рећи име и презиме?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Бадањак Цецилија и Бадањак Данијел, то је мој свекар и свекрва, у подруму смо се нашли ја и троје деце, њих су извели ван и стрељали у дворишту. Не знам те људе који су дошли, нас није нико дирао, мене и децу су посторојили, ту су нам рекли, отерали су нас онда ти људи ти људи у суседно двориште и ту смо у том подруму остали у суседној кући. Ту су извели једног Гргић Мирка који је исто убијен. Стрељали су га вани и онда су се вратили у подрум. У подруму су се налазили његова супруга, отац, мајка, брат и троје деце. Те двије особе сам видеела како су убијене. И ја сам још тамо остала и даље у том селу и после два-три дана је дошла војска и морали смо тамо бити у својим кућама. Онда су ме водили после на испитивање и тако док ме нису пустили. Мислим то је било оно највећи део приче, тих 15-20 дана колико сам ја била у селу. Сваки час је неко долазио к нама, мало нас малтретирани, велика већина људи у селу које ја познајем, који су домаћи становници били Срби, неке сам видеела, неке нисам, и ту сам кажем живела док војска није отишла и док ме нису водили на испитивање. Када су ме одвели на испитивање и тамо ми је господин Деветак

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

одржао предавање како су свекар и свекрва погинули од гранате, а да ја не могу ни да живим ту, да је то сада САО Крајина и да сам ја на списку за исељење из Ловаса и да ми је муж погинуо зато што је терориста и да они нису њих убили, него ето тако у минском пољу муж ми погинуо, после свекра и свекрве, тако да то су неке ствари које ја знам и мислим, које сам прошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи име мужа?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Бадањак Петар, погинуо у минском пољу и још после тога десетак дана ја сам била одведена и кажем добила сам пропусницу од неког капетана из Крагујевца, ја не знам од војске и ја сам, тако су нас одвели на станицу и рекли да морамо одатле отићи и ја сам тако изашла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сада ће странке у поступку да Вам постављају питања. Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја бих Вас питао пре свега, у кући на дан напада да ли је био Ваш муж тада?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, скривао се у селу. Када је прошао напад и све, поставили су, кад су дошли ти људи са стране, они су поставили стражу око села и код куће, шта ја знам, тако је било, сви су тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда кад се вратио?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Није се вратио три дана, одвели су га у задружно двориште а када се вратио кући, затворили и тукли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи за два-три дана док је био затворен, био је тучен?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да ли је рекао да ко је то радио?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мисли, да ли је рекао за неког кога познаје?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Рекао је да су у униформи господин Радојчић и господин Девчић и Деветак и да је јако пуно, да су све наши људи које он познаје али да њега, ко је њега точно тукао он не зна и по чијем наређењу ја то не могу знати јер ја нисам тамо била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад су га поново и на који начин је отишао?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Па то је било, у селу је било проглас да се сви мушкарци од 15 до 55 година јаве ради радних задатака у задругу и они су навече у пет сати је био полицијски сат и њих су

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

одвели у пет сати и нису ту ноћ нити вратили кући, а сутрадан ујутро је било то минско поље и тако је погинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте то чули да је тамо погинуо?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Од човека који је преживео сусјед Лукетић Славко, он је преживео то минско поље и њега су довели кући и ја сам га питала где ми је муж, да ли ми је муж рањен или је погинуо или нешто, он је само рекао «не, он је остао» и да је он са минског поља доведен кући, ови рањени који су били на минском пољу лежали су три дана, четири, док их нису пребацили за Митровицу за болницу. За то знам јер у то време моја јетрва што сам ја до ње, ујутро је ишла давати ињекције и она је тамо то радила за све те рањене који су били. Нисам точно знала тај дан да је било минско поље, него тек сутрадан када се он није враћао кући више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте сазнали нешто прецизније како је он убијен конкретно, на минском пољу или је било неко пуцање или како?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не прво је био рањен од гелера, око врата, али после је неки пуцао који је дошао иза леђа и тако је и убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икада разговарали, да ли су причали ко је њих повео на минско поље?

Сведок НАДА БАДАЊАК: У то време нисам, после можда јесам, али не сећам се стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, да ли сте Ви имали неке обавезе према ком, током тог боравка?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ја особно нисам, зато што сам ја у петнаестак дана после тог минског поља 25.10. ја сам изашла из села још нисам имала никакав радни задатак али нисам могла из куће нигде ни ићи тако да ми једноставно смо били у кућама у којима јесмо и нисмо се могли кретати нигде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли те ваше куће биле на неки начин обележене?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Бијелим плахтама на вратима, на улазним капијама да се зна да се та кућа предала, а ми особно смо били обиљежени бијелим тракама овако око руку, да смо се као предали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је то одредио да тако буде?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

Сведок НАДА БАДАЊАК: Па вјероватно ко је дошао у село и ко је наредио да се село разара, да се убијају људи, ко је наредио да смо се ми предали, да смо се, мислим заробљени смо били тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми тај разговор што сте обавили са Љубаном Деветакком кад је то било?

Сведок НАДА БАДАЊАК: То је било, точан датум не знам али три-четири дана прије него што сам ја добила пропусницу да изађем из села, ту неку њихову пропусницу сам добила да могу ићи два дана прије тога. Редовна војска та, та нека, неки из Крагујевца су дошли неки капетан и десетак војника к мени у кућу, у претрес куће и кућу су претресли и рекли су «пошто је ваша кућа на крају села ми ћемо ове куће минирати, ви се морате макнути из тих кућа зато као што се ноћу из тих кућа пуца», мислим а унутра су биле само жене, ја, мојих троје дјеце, од тог Мирка Гркића супруга, његових двоје дјеце, његова мајка, у кући није било никога од мушкараца тако да су они рекли они ће те двије куће срушити да оне њима сметају минираће је, а да се ја морам макнути из тих кућа и ја сам онда рекла па ни ја немам где ићи, а могу једино ту остати или да ме пустите да ја идем из села и онда је он рекао «сутра ће ујутро доћи по вас неки, један војник и довешће вас овде» и ја сам тако и дошла на то испитивање, и онда су ме ту питали оно ко сам, што сам, одакле сам родом, ко су ми отац, мајка, све су ме питали да би на крају тај господин Деветак знао чија сам ја јер је он био сусјед мога тате годинама и зна ко је мој отац и онда је на крају питао ко је тај мој стриц и он је мени држао предавање ко је мој стриц, ја сам рекла «Да, Милан Кризманић је мој стриц», а питао ме је онда затим ко ми је стрина, ја сам рекла «Па стрина ми је Милева» и каже «кад ти је она стрина онда ћеш ићи из села ван» и ја сам рекла добро, као да дођем сутрадан да ће ми дати ту неку пропусницу коју морају капетани потписати. Ја јесам дошла сутрадан и ја сам добила ту пропусницу и нас су одвезли, мене и дјецу у Шид на станицу и рекли да ту не смемо остати. На том испитивању између осталог то је била више, више прича да нисмо подобни грађани да ми останемо ту, да ће то бити САО Крајина, да то више никад неће бити Хрватска, да су они тај териториј заузели, да ми ту немамо шта радити јер смо ми као мој муж, свекар и свекрва нису били подобни зато су оно да то запоседну и живе и тако мислим, ето то су биле њихове нормално приче да се ми застрашимо.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте малопре шта је рекао, како су свекар и свекрва Ваши погинули, шта је он казао?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Он је рекао да су они погинули од гранате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за Вашег супруга?

Сведок НАДА БАДАЊАК: За супруга је рекао да је био терорист.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је помињао да се то на минском пољу десило?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, не, није спомињао, само је рекао да је био терориста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте када су ови дошли, ти војници да су рекли да се из ваших кућа пуца.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се тих претходних дана у том делу да ли је било било какве пуцњаве?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Они су ноћу стално пуцали, застрашивали људе и онда су пуцали иако никога није било. Кажем неки су изгинули, неки су отишли, побјегли, једноставно у тој кући није било некога ко би могао пуцати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан госпођо, Бранкица Мајкић адвокат бранилац опт. Деветака и Девчића.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Опростите, хоћете само мало гласније, ја Вас слабо чујем.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините, бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Мени је искрено жао због трагедије коју сте доживели и ја ћу се трудити кратко пар питања само да појасните неке ствари о којима сте данас говорили. Најпре бих Вас питала у којој сте улици тада живели када се десио напад?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Петра Прерадовића.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И ко је све са Вама живео у кући?

Сведок НАДА БАДАЊАК: У мојој кући су живели ја, муж и троје дјеце, а у свекрвиној кући свекар и свекрва.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Где се кућа њихова налазила у односу на Вашу?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Прво је њихова кућа па онда моја.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У истом дворишту?

Сведок НАДА БАДАЊАК: У истом, да, заједничко је двориште.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само ми реците да ли је у Вашу кућу пре 10.10. било људи који су из других места дошли?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Је, из Товарника тај господин Гргић, његова супруга, они су дошли јер је њихова кућа како је пао Товарник, мјесто поред, они су били код мене у кући дошли, ту су живели неко вријеме и онда су ишли за Илок кад је требао ићи конвој из Илока и ту их нису пустили преко моста и они су се поново вратили к нама у кућу и ту су и били.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И разумела сам да сте заједно са њима отишли у подрум.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, ја сам у подрум код мојих родитеља тј. свекра и свекрве, ја и мојих троје дјеце, свекар и свекрва, а госпођа Гргић и све, они су били у сусједној кући у новој тек изграђеној кући доле у подруму, јер је ово био мали подрумчић у који нису они могли, нисмо могли сви стати и онда су они били у сусједној кући до те наше куће. Ја нисам особно у мојој кући, у мојој кући нема подрума него у кући свекра и свекрве има под старом кућом један мали подрум, оно стара зидана кућа је, како да кажем, а у мојој новој кући нема подрум.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А Гргић је отишао?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Они су отишли у сусједни подрум.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У други?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Да, да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала. Ви нисте одлазили код њих у подрум или?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Кад су мој свекар и свекрва погинули и кад смо ми, ја са тих троје дјеце из тог подрума изашла, они су нас превели у тај други подрум да не останемо ту, обиљежили су капију бијелом крпом, ја сам то морала из куће то дати и рекли су «ви идете с нама» и они су нас превели већ у тај други подрум и ту су нас смјестили, ту нас је било после јако пуно у том подруму јер су све људе дотјерали у тај подрум, прошли су ваљда те куће или шта, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да се сетите ко је био све у подруму код Лукетића, ако можете?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ко је био, овако, били су ти Славко Лукетић, његова супруга, његова два сина, његови родитељи, то је и њихова новоизграђена кућа, била сам ја, била су моја дјеца, ја сам дошла била сам, кад сам већ дошла тад, била је мајка од тог Мирка

Гргића, отац, брат, једна Љиљана, мислим Острун презиме, дјевојка једна, брат од тог Мирка Гргића и онда су ту, дошла сам ја и још су два брата Лукетића доведена исто ту у тај подрум, отприлике тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте познавали људе који су вас одвели до подрума?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, непознати људи су били, с тим што је био један наш домаћи дечко с њима у униформи, зове се Зоран Тепавац мислим да се зове.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хтела сам да Вас питам ево још кратко, колико сте дуго се задржали у подруму код Лукетића?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ми смо били у подруму два-три дана док војска није ушла, права војска редовна, ово су биле неке војске не знам какве. Други дан кад је ушла војска с тенковима онда су дали тај неки проглас да ми сви морамо изаћи из своје обитељске куће из тих подрума тако да смо други дан, то је већ другу ноћ или како већ други дан изашли ван.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли познате ко је дао такав проглас?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не знам, углавном знам да су дошли, дошао је војник и рекао је да сви морамо се вратити у своје обитељске куће.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми војска која је долазила до Ваше куће, да кажем, ако сам добро разумела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли гласније, не чујемо ни ми овде.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи војска која је била у Вашој кући је ли то редовна војска о којој говорите?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, не, прво је била.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Мислим после?

Сведок НАДА БАДАЊАК: После свега, прво су долазиле те неке, неки војници који су или резервисти су рекли да су или су неке обиљежје имали немам појма ко су, непознати људи и нису неке, оно непознате су, не знам каква је војска, није редовна војска, а млади војници и редовна војска је дошла 15-ти, десети дан после тога свега, мислим баш у моју кућу је дошла војска у претрес куће, а прије тога су долазили оно стално, свако јутро је неко дошао од тих неких људи и морали смо им дати ракију, кухати каву, ко су, што су ја не знам. Водили су нас тако у претрес куће па репетирају пиштољ па нас заплаше, па онда сам ја тако репетирана пиштоља ишла испред њега, па је он мене испитивао шта је ово, шта је ово, зашто

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

ово ту стоји, зашто је ово, шта се ту налази и тако, тако су пар пута долазили ти неки не знам ко су. Војска редовна није.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сад бих Вас питала у вези тог упозорења, ако сам добро разумала, кад сте након тог упозорења да ће кућа бити минирана отишли на испитивање је ли тако?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само ми кажите где сте, ако можете да се сетите, били, који је то објекат у селу?

Сведок НАДА БАДАЊАК: То је било у центру села Боре Кесера кућа, одмах на самом центру ту је био неки шта ја знам, нешто ту су имали нешто своје и ту су били овако поредане школске клупе и столице и ја сам била ту доведена и ја сам ту чекала два сата и онда је неки човек дошао по мене и рекао «сад крените ту унутра» и ту је стално циркулирала нека не редовна војска него неки људи у униформама непознати, неки познати из села у униформама и тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ту када сте имали разговор са Љубаном Деветаком.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је још неко био присутан?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Три војника нека, не из мог села, неки непознати људи. У средини је сједио господин Деветак, а са стране два човека, један ту, један ту. Ко су ти људи не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И ко је од Вас узимао податке, ко сте, шта сте, одакле сте, ко је узимао податке?

Сведок: Неко је писао, тај неки човек је писао нешто, шта је он писао ја не знам, не знам ко је та особа што је до Деветака, Деветак ме је испитивао, мислим ја њега знам и прије рата, прије страдања и све, тај човек ме је испитивао и прво ми је кажем држао предавање, а онда ме је после испитивао да ли муж има оружје, да ли је био терориста, у којој је војсци био, шта је радио и тако.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Љубан Деветак када Вам је поменуо стрину, је ли Вама било јасно у ком контексту је?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Је, да, моја стрина је Српкиња, српске народности и зато кад сам ја рекла да је то моја стрина, е каже «кад ти је она стрина и кад је», само што није рекао кад је признаш за стрину да је Српкиња ја ћу те пустити из села.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је он то Вама рекао или је то тако звучало?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Није, то извуче се контекст из, вероватно сам из тог разлога и закључила зашто ме је пустио иначе кажем рекао је да сам на списку за исељење и да нисам подобан грађанин да живим сада ту, да ће то сада бити као Србија или САО Крајина.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан госпођо, ја сам Градимир Налић, ја браним Милана Радојчића.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Добар дан.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Као и моја колегиница желим да Вам изјавим саучешће због трагичне смрти ваших ближњих.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Хвала.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да Вам поставим неколико питања. Рекли сте да су, где сте се Ви налазили када су да тако кажем лишени живота Ваша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свекар и свекрва.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Свекар и свекрва.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте се Ви налазили за то време?

Сведок НАДА БАДАЊАК: На вратима од подрума.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте то видели?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините и након тога су Вас преселили у подрум код Стјепана Лукетића.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Код сусједа, да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми кад сте ушли тамо јесте Ви рекли шта сте видели?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Нисам смјела рећи тај час јер су већ други војници били у тој кући и већ су у тај мах изводили господина Гргића.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте се онда плашили да кажете?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Нисам ништа рекла док год они нису отишли, они су нас оставили и рекли су да ми из тих подрума не излазимо, да ако изађемо да ће нас све пострелати и ми смо ту остали и онда ти војници кад су изашли из тог подрума ми смо остали сами и онда сам ја рекла.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Онда сте рекли шта? Ко ме сте рекли?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Онда сам рекла сусједи шта се десило и свима тамо који су били.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Када сте напустили тај подрум после одласка Гргића и ових, после колико сте ви отприлике напустили тај подрум?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Други дан. Ми смо тамо били цијели тај дан, цијелу ноћ и цијели сутрадан до поподне.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесу ли тела била уклоњена у међувремену?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Тела други дан, не, други дан тијела смо ми ја и пар сусједа ставили у кућу од, ту где су и погинули умотали смо их у плахте и унели у кућу да не преноће тај дан јер смо питали тог војника да ли можемо та тијела макнути јер ће их пси разнети, ноћ и онда су нам они дозволили да их унесемо у обитељску њихову кућу. Тек сутрадан негде поподне или у току не знам дана дошла је приколица и они су све те људе потоварили и одвезли некуд.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми молим вас пре него се све то дешавало, да ли је Вама познато да ли је у Ловасу организована некаква одбрана села?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Није, село се није могло бранити јер се није имало чиме бранити.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли су се организовале некакве страже?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Страже су биле.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је давао те страже и да ли је неко Вама близу давао те страже?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Да ли је био на стражи то желите питати?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, да.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Било је и мојих, између осталог сви мушкарци у селу су излазили на те као неке страже.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Колико је то мушкараца било у селу отприлике?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Па нормално сељани у селу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не, мислим колико их је било мушких глава, ако кажете да су сви излазили на страже колико је то било, је ли било сто мушкараца у селу, двеста?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Па сви становници села, за бога милога, ту су живјели.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим вас је ли постојала некаква, ко је организовао те страже, да ли је постојала некаква постројба?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ја то не могу знати да ли је то неко организовао, да ли су се мјештани између себе договарали да ту

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

буду на стражама или шта ја знам зашто, а мислим опће је познато да је био већ од када напад на Вуковар и да смо били у окружењу да нисмо могли нигде и да су се држале страже око села.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли неко Ваш учествовао у тим стражама и какво је оружје носио?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Муж је учествовао али никакво оружје није носио јер га није ни имао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А чиме су онда чували стражу?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Чиме? Својим животима очито, ето.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми молим вас, Ви сте рекли данас да је Ваш покојни супруг био три дана у задрузи где је претучен и рекли сте да су га тукли људи које не познаје, е онда сте набројали оне које је Вама он све спомињао људе из села које је он видео у униформи.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Тако је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сам ја добро разумео да ти људи из села који иду у униформама нису учествовали у његовом?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ја не знам да ли су они учествовали, он особно није именовано никог.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте рекли да су га тукли непознати људи.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесу, неки су тукли али по чијем наређењу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је друго, ја Вас то и не питам.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ја не знам, ја нисам тамо била, ја нисам била присутна, ја само знам оно што је он мени рекао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Да ли можемо да ли сам ја добро разумео да све што сте Ви сазнали о Милану Радојчићу од мужа из тог разговора или да је он њега видео у униформи?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесте.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Е само ћу још једно питање извините молим вас. Те куће које су вам рекли да морате напустити јер ће бити минирани итд, да ли су оне минирани?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ја не знам, нису, само је моја кућа од те топовске гранате кров је био разнешен, а куће су остале оно после, ја не знам кад сам отишла шта се дешавало. Углавном куће су.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кров је био разнесен када од те куће?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не знам, ја сам отишла кућа није тад била, кућа је била оштећена само од метака.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, тај напад сам на Ловас, извините што Вас мало враћам, били сте у подруму с троје деце тај дан.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесте.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како, шта се чуло, шта сте Ви чули?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Овако они су викали «има ли ко наоружан у подруму».

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је почело, да ли је било неке артиљерије, нешто?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Прво је, овако, прво је било пуцање, прво су прашени прозори, меци, чује се звиждук, то се прво чуло и онда смо чули вику, галаму и сви су утрчали у те подруме. Још на крају крајева у том подруму ми нисмо стигли ни врата затворити.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли чујете топове, тенкове?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, топова није било тада, топови су дошли тек три дана после заједно са војском, а тада су топови били изван села негде, ја то не знам јер ја изван села нисам ишла.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ништа нисте чули, њихове те гусенице или нешто, просто, да ли сте чули артиљеријску паљбу?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Месецима, сваки дан.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Али, то јутро када се догађа?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Господине, ја се тога не сећам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, добро, у реду.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Мислим, не сећам се.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не сећате се?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Можда јесам, можда и нисам, не могу се сетити да се баш асоцирам на гусеницу топа или тенка.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим Вас, те пропуснице што сте рекли, када кажете да Вам је војска дала пропуснице, на коју војску мислите, неког капетана сте спомињали?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесте, нека војска из Крагујевца, редовни неки војници, два нека капетана. Нажалост та пропусница је у Загребу на изложби, ја више не знам како се тај капетан зове, али таква пропусница постоји. Ја, овај, други дан када сам била одведена на та испитивања и када су ми држали то предавање, ја сам други дан дошла у село у ту неку нашу, то је пре некада био матични уред, а ту су сада седела два наша сељана и они су ми дали ту пропусницу, са потписом и печатом крагујевачки корпус. Ето тако је писало и доле је писало име капетана.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, ко су Ваши сељани?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Знам, како не, Саво Клисурећ, он је испитивао и Ђуро Продановић.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, да ли има још неко од бранилаца, нема више нико питања, од оптужених? Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, првооптужени Љубан Деветак.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми, да ли је близу Ваше куће или је далеко кућа од Амсових?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Амсова кућа је близу моје.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Колико је далеко?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Две куће даље од моје.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када је војска дошла у ту кућу?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Друго вече или други дан је ту дошао тенк и ту је био стациониран, а када је војска дошла, ја не знам, ја из подрума нисам могла видети.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је тенк био ту или код Крњајићеве куће?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Тенк је био у дворишту на врту од Амсове куће, а један је био са друге стране млина. Моја кућа је непосредно близу млина.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када је било то што Ви говорите, саслушање од моје стране?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Негде пред, после минског поља, можда неких пет дана, ето тако отприлике.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците где је то било?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Било је у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је сведок, у кући Боре Кесера.

Сведок НАДА БАДАЊАК: У кући Боре Кесера.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како сам био обучен ја?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Имао си маскирну шарену униформу, на глави мислим, имали сте неку капу, не могу да одредим какву, углавном имали сте маскирне хлаче и горе неку јакну на себи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је сведоку познато, како му је.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Можете мало гласније.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како је Ваш стриц, стрина или отац, брат Драган и четири сестре, када су дошли у Ловас?

Сведок НАДА БАДАЊАК: То је небитно за овај случај.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знам, битно је ради следећег мог питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте следеће питање.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је сведоку познато да су они дошли у Ловас као партизански комунисти?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Небитно стварно. Ја се не желим враћати у онај рат, ја говорим о рату. Мој отац и мати и мој стриц и стрина, мене не занима што су они 1940. и које године и када су дошли, господине.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Испало је да сте Ви отишли живи из Ловаса, захваљујући томе што Вам је стрина Српкиња?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И што Вам је стриц био у партизанима?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ја не знам да ли је мој стриц био у партизанима, опростите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, али је стрина Српкиња, је ли тако?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Захваљујући томе преживели, тако сам ја схватио Вашу констатацију.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Па, на крају крајева, била сам на списку за исељење или одстрел, у Вашем преводу, ако ћемо искрено.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја се сећам да је сведокиња била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте завршили са питањима, шта је сада оно што причате?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Примедбе ћу. Ја се сећам да је сведокиња била на саслушању у тој канцеларији у приземљу те куће Боре Кесера и да је ту била полиција, и она је уствари, оперативно «обрађивана» од стране војних, од стране официра, војника овај, тада је био Суботић, била су двојица из овога из крагујевачке партизанске дивизије. Ја не могу да тврдим и којим поводом, не знам, не сећам се којим поводом су они њу звали да дође тамо, једноставно су дошли у ту канцеларију коју сам ја тада користио, из познатих разлога сам био исељен из задруге и нисам могао да напустим, хтео сам сигурно да пред њима кажем да јој је стрина Српкиња да бих олакшао то њихово испитивање, то се сећам, а да је било неких малтретирања, то није било. Имам примедбу, ни тада и никада ја нисам био у шареној униформи, то је само у сврху «оркерстрирања», «хорског певања» та прича о униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да се вратите. Шта кажете на ову примедбу госпођо Бадањак?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Немам коментара.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неко од оптужених питања? Изволите.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Малопре сте, госпођо Бадањак, на питање браниоца.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Опростите, хоћете се представити?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Николајидис Александар, оптужени. Рекли сте да су сви мушкарци давали стражу, а на почетку Ваше изјаве сте рекли на дан напада да је Ваш муж, тј. сви мушкарци да су побегли.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесте, устао се у седам сати, шест из кревета и отишао ван села у штагаљ са сеном, зато што није имао куда отићи, јер је био дома, спавао, зато што би га највероватније исто као свекра и свекрву чекао метак.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто није свекар отишао?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Молим?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Зашто није и свекар отишао?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Шта ће стари човек од седамдесет, шездесет и нешто година.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Значи, само ови млађи су отишли?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Знате шта господине, стари људи не иду из својих домова нигде и на крају крајева, зашто сте ви дошли у моје село, што сте ви дошли пуцати у моје село, кога да браните и штитите. Кога сте обезбедили, Ви сте рекли да сте дошли у, када сте дошли у претрес кућа, дошли сте у кући и рекли сте, «да ли је Ваш муж био терориста», ја сам само на то рекла «опростите, ко је кога дошао малтретирати, Ви у моје село», али ви сте дошли, шта сте обезбеђивали, од којих људи, од чега? Дошли сте, поубијали сте људе, ни криве ни дужне, што је моја свекрва од 65 година коме скривила? Што је жена добила метак у главу? Што, за шта, шта је она то у животу урадила? Била домаћица. Причате свашта, глупости причате, питате ме глупости.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Питам Вас да ли Вам је муж то јутро отишао у тај Кризни штаб да брани село?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Није нигде отишао, устао се из кревета када и ја са троје деце и рекао је, «ако останем овде, убиће ме, сада у првом налету», јер сви мушкарци у селу су држали стражу, сви који су били, били млађи, старији, мислим, шта ће, у селу живе, у својој кући живе и мислим стража. Седе три мушкарца на цести.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасан је одговор.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли шта још да питате?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Немам шта да Вам кажем што се тиче.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Она прича сасвим десето.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, него Ви причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Ваше питање одговара, јер Ви три пута понављате. Окрените се, преко суда питања, не обраћајте се директно сведоку.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Каже да се уплашио за себе, како се није уплашио за супругу и за децу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, идемо даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само искључите тај микрофон. Госпођо Бадањак, реците ми, ти људи што су дошли, ти војници тај дан на дан напада у Ваше двориште, јесте ли Ви видели те њихове униформе, јесу ли имали нека обележја, колико је било тих војника тих што су Вам убили свекра и свекрву?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Било је њих можда десетак, нисам бројала али оно како су се мували, јесу они имали неке, неки су имали оне праве војничке зелене униформе, неки су имали неке капе на глави, неки су имали те маскирне, било их је свакако обучених. Обележја тек после пар дана сам видела да имају на рукавима овако два бјела орла. Нисам оно директно обраћала, ја у том страху, страхујући за себе и своју дјецу и гледајући то мислим колико сам ја могла у шоку видјет али нису били нормално овако цивилно обучени као, неки можда и јесу али углавном неке униформе су имали, а нису биле војне сигурно оно да су прави војници јер то се препозна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми оног дана када Вас кажете воде на испитивање у ту кућу Боре Кесер, каква је то војска била ти што Вас воде?

Сведок НАДА БАДАЊАК: По мене је дошао један војник, мислим војник, не знам да ли је војник или је неко други углавном није био у правој униформи, имао је хлаче на себи, неку траку на глави и ја сам морала ићи са њим. Уз његову пратњу, он је мене довео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зорана Тепавца рекосте да сте видели кад сте били у подруму.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био када су убијени Ваш свекар и свекрва?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Ја не знам, вероватно је био, заједно са њима је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Зоран Тепавац био у некој униформи или у цивилној одећи?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Па не у цивилној, исто је тако био свакако обучен, мало нешто као неко обележје војника а није војник, тако бих ја то назвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте ове беле траке на рукама и беле плахте на кућама, реците ми да ли је на српским кућама било белих плахти или на рукама Срба беле траке?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећених изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви видели сам чин убиства Ваше свекрве и свекра?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте тражили ово када сте са дететом одлазили у амбуланту и кад сте видели рањене са минског поља, да ли сте видели да ли су они под неком оружаном стражом били?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесу, комплетно кућа од лечника и двориште је било под стражом војника.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, а војници су ти које сте видели тих дана у селу или неки другачији, не знате?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Свакаквих је било.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте видели неко паљење кућа док сте боравили у селу за то време, да ли је било паљења кућа?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Само док сам рецимо прелазила из једног подрума у други на цести се види дим од кућа, да горе куће, мислим види се, оно видело се низ улицу да гори нешто, вероватно су онда куће гореле, после све смо ми после видјели што је било али тај моменат види се да сукља дим, али шта се дешава не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли Вам је супруг причао нешто о томе да ли је био испитиван, тих дана док је био у задрузи, да ли је било испитивања, ко га је испитивао?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, рекао је само овако «Ја или да одем из села и побјегнем или да останем ако ја побјегнем убиће тебе и дјецу, ако ја останем погинућу само ја» и зато је вероватно мислим штитио мене и дјецу, испитивали су га свашта, и да ли је негдје био

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

и шта је радио и зашто су држали страже и да ли је имао оружје, као нека нормална питања кад си заробљеник.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли вам је Љубан Деветак помињао тад док је Вас испитивао и рекли сте да је рекао да су Ваш супруг, свекар и свекрва били неподобни па су зато убијени, да ли Вам је причао нешто о томе да су они, зашто су они неподобни?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, не. Он је само рекао да смо ми неподобни и да сам ја неподобни грађанин да живим, да ће то бити као САО Крајина и да нисам подобан грађанин ни ја, ни моја дјеца да ту живим, а муж ми је као радио посао који није смео па је зато погинуо, мислим зато је страдао. Није он рекао да је он страдао у минском пољу да је он, то се све после сазнало, мислим знало се шта се десило после, али кажем особно за свога мужа ја знам зато што је тај исти Славко Лукетић преживио то минско поље и био је само рањен у чело од гелера и њега су довели други дан кући и он је, ја сам га питала где ми је муж, да ли је рањен, да ли је у амбуланти или вероватно зна јер су били заједно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате шта се дешавало са телом Вашег супруга?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, после минског поља не. Знам да су неки рањени, знала сам тада да је он погинуо јер ми је сусјед рекао а што се даље са телима догађало не знам, чак и тијела свекра и свекрве које су они одвезли тим неким приколицама ми нисмо знали где су.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је иста група војника била у вашем дворишту и убила свекра и свекрву и отишла до подрума Славка Лукетића и извела Мирка Гргића или су то различите групе?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не знам, не могу рећи ни да су, њих је било тако по групама оно очигледно је свако у две-три куће по групе уђу па онда ко први ваљда заврши, изађе, не знам, тако је то мени изгледало мислим после кад премоташ филм оно, не знам да ли су ти исти људи били баш у мојој кући и у сусједној кући и у трећој кући ја то не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте након напада могли да закључавате куће и капије дворишта?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не, не, нисмо чак нити били у њима. Били смо у подруму.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И да ли знате да ли су са вама тог дана или неки други дан довођене и испитиване и друге жене у тој полицији, да ли сте нешто чули, видели?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

Сведок НАДА БАДАЊАК: Вјероватно јесу али не знам, нисам, с никим ја нисам разговарала јер си у пратњи једног војника и ти не можеш с никим разговарати, а и имали смо полицијски сат који ми нисмо могли се кретати уопће по селу и разговарати са људима, него у случају оно да некога сретнеш кад те воде па климнеш главом за поздрав а да си баш причао директно с неким ако се укаже нека прилика са сусједом или неким али нисмо нигде из кућа и из дворишта смјели излазити.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако могу једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Бранкица Мајкић адвокат. Имам примедбу на питање пуномоћника оштећених, можда нисте видели, али рекли сте ситуацију, ако се не варам госпођа је два пута поновила да је оптужени Деветак за свекра и свекрву рекао да су страдали од граната.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Је, тако је он рекао.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Управо то, а за супруга не зна, радио је нешто што није смео.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Не зна, зна али није мени директно рекао да је у минско поље погинуо.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Питање пуномоћника оштећеног било је када Вам Љубан Деветак говорио да су свекар и свекрва и муж били неподобни и због тога морали да страдају, просто, мислим да не треба говорити нешто што сведок није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не цени се никада питање него оно што је сведок рекао, питање као питање, у реду је Ваша примедба. Реците ми госпођо Бадањак у том периоду значи јесте ли Ви виђали оптуженог Милана Девчића, Милана Радојчића или евентуално чули да ли су они били на неким функцијама тада?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Чула да, али виђала их нисам јер се нисмо смели кретати по селу, а кад сам дошла по пропусницу рекла сам кога сам видјела. У пролазу сам видјела неке људе у униформама које ја познајем који су моји мјештани а све остале чула јесам да су и главни и да они одређују и да они дају дозволе и да ће они управљати селом и то се све чуло после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога?

Сведок НАДА БАДАЊАК: И за Девчића једнога и за Радојчића и за Деветака и за Продановића и било их је још, не могу се сад свих

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 18. новембра 2010. године

имена сјетити. Мислим ја особно све те људе познам јер ту смо ми негдје година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Вашег мужа и ово што кажете да је тамо на минском пољу страдао, да ли Вам је, ако сте то рекли ја се извињавам, да ли Вам је баш неко рекао да је тамо остао на тој детелини да лежи?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Да, сусјед мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Славко Лукетић Вам је то рекао?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Да, јесте, он је преживио, он је заједно са њим био, заједно су били и то је одмах кућа до моје куће и тај човек је преживио. Ја знам да су њих двојица заједно отишли, кад су их позвали да дођу да морају се сви јавити у тај неки ТО, територијалну одбрану да се тамо морају сви пријавити од 15 до 55 година сви мушкарци, тада су њих двојица отишли и он кажем Славко се вратио са минског поља и рекао је да је био и шта се десило, човек је испричао, зато ја знам за минско поље и знам да је муж покошен метком, да није од гелера погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте говорили о овоме кад сте прешли у овај други подрум па кад су изводили Мирка Гргића рекли сте да су ту исто били ти војници, да ли је међу њима био неко познат?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Мислим да је, али не знам, не могу детаљно рећи именом и презименом, у свакој тој групи је очигледно био један домаћи становник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми поменули сте у претходној ситуацији Зорана Тепавца да је он.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Он је био у кући мога свекра и свекрве који су то јутро убијени у дворишту и прешао је заједно са мном и са дјецом у подрум од сусједа, е сад да ли је још између осталог неко познат из села био у униформи у том другом подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте прешли у тај подрум јесу ли одмах извели овога?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Одмах, ми смо прешли, они су питали одмах има ли ко од ових мушкараца оружје, питали су тог Тепавца да ли познаш ти све ове људе ту, он је рекао «да, познам, ово су све мјештани али ови нису, ови су из Товарника», значи знао је и људе из тог мјеста, значи знао је тога Гргића. Каже он је био шумар у шуми и једне године ми није дао дрва и овај је рекао «ви пођите с

нама» и извукао га је ван и чуло се праштање метака и све непосредно мало даље у каналу од улаза у подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су извели тог Мирка Гргића.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Само секунд, они су њега извели и вратио се унутра тај непознати човек у униформи и рекао је «ми смо овог човека стрељали, радио је посао који није смио» то је мислим и наравно то је онда био тајац, сви смо ми ћутали нико ништа више није могао рећи јер ниси смио рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је тај човек извео Мирка Гргића да ли је Тепавац излазио или је остао још унутра?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Па на степеништу ту су стајали сви, њих је десетак унутра, ти не знаш, они су тако ту стајали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми још нешто помињали сте кад сте ишли на онај разговор са Деветаком да сте два сата седели у тој просторији.

Сведок НАДА БАДАЊАК: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да су ту пролазили људи у униформама да је било и мештана.

Сведок: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сад сетите које сте том приликом мештане видели у униформи?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Видела сам, како се зове, Владу Сомборца, њега сам видела, видела сам, не могу се сјетити како се зове, углавном видела сам људе, не могу сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли неког од овде оптужених видели?

Сведок НАДА БАДАЊАК: Само Девчића Милана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ово није било додатно питање него додатно испитивање, али ево сада се полако један по један препознаје и сви у униформама, набројала је на почетку да јој је муж рекао да је видео у униформама, после тога је рекла да није видела никог од ових домаћих мештана, а сада ето убиство и нешто, нађе се још неко у униформи. Мислим да је и ово да је такође злоупотреба процесних права које воде ка доказивању оптужнице на погрешан начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, госпођо Бадањак, имате ли још нешто да додате што нико није питао, а Ви сте се сетили или сматрате да

је битно? Добро. Захваљујемо се што сте дошли у суд у Београд да сведочите.

Довршено сведочење.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 11 часова и 08 минута и биће настављен дана:

**19. новембра 2010. године
са почетком у 09 часова и 30 минута
у судници 3 у овој згради.**

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА